

Udlændinge

Styrelsen

Meddelelse om opholdssager

nr. 30/1996

Den 02.10.96

Vedrørende Singh-dommen.

EF-Domstolen har i Singh-sagen (dom af 7. februar 1992 i sag C-370/90) udtalt sig om betydningen af EU-retten for en EF-statsborgers adgang til i sit hjemland at opnå ret til indrejse og ophold for sin ægtefælle, der er tredjelandsstatsborger.

Da ovennævnte dom har givet anledning til en del fortolknings-spørgsmål vedlægges en af Styrelsen udarbejdet notits vedrørende dommen tillige med Indenrigsministeriets skrivelse af 17. august 1995.

Notitsen fremsendes endvidere til statsamterne.

Anni Kristensen

Notits vedrørende Singh-dommen

EF-Domstolen har i Singh-sagen (dom af 7. februar 1992 i sag C-370/90) udtalt sig om betydningen af EU-retten for en EF-statsborgers adgang til i sit hjemland at opnå ret til indrejse og ophold for sin ægtefælle, der er tredjelandstatsborger.

Såfremt nedennævnte betingelser er opfyldt, skal der meddeles opholdstilladelse:

- 1) En dansk statsborger har indgået ægteskab med en tredjelandstatsborger.
- 2) Tredjelandstatsborgeren har på grundlag af ægteskabet opnået opholdstilladelse i Danmark.
- 3) Tredjelandstatsborgeren følger herefter med den danske ægtefælle til et andet EF/EØS-land, hvor den danske statsborger gør brug af sin adgang til efter EF-reglerne at tage ophold. Det vil sige, at den danske statsborger får udstedt EF/EØS-opholdsbevis, og tredjelandstatsborgeren får meddelt opholdstilladelse på grundlag af EF-reglerne om familiesammenføring.
- 4) Den danske statsborger vender herefter påny tilbage til Danmark, hvor den pågældende ernærer sig eller indtager en status, som ville have givet en statsborger fra et andet EF/EØS-land ret til ophold i Danmark efter EF-reglerne, hvilket vil sige, at den danske statsborger "skal opfylde betingelserne for at få udstedt EF/EØS-opholdsbevis i Danmark".
- 5) Tredjelandstatsborgeren vender tilbage til Danmark sammen med ægtefællen, og ægteskabet består stadig ved begges indrejse. Det vil kunne accepteres, at der er en vis forskydning i forhold til ægteparrets tilbagerejsetidspunkt, f.eks. hvis den ene ægtefælle skal afhænde eller købe fast ejendom, sørge for flytning, eller lignende.

Såfremt ovennævnte betingelser er opfyldt, har den danske statsborgers ægtefælle ret til at indrejse og opholde sig her i landet.

- 6) Dommens principper om opholdsret gælder kun for ægtefæller og samlever, men ikke for f.eks. børn og forældre.
- 7) Den tid tredjelandstatsborgeren tilbringer i et andet EF/EØS-land, skal ikke medregnes ved beregningen af opholdsperioden her i landet.
- 8) Tredjelandstatsborgeren skal have samme opholdstilladelse efter sin tilbagevenden, som hvis den pågældende havde indgået ægteskab med en EF/EØS-statsborger med opholdsbevis efter EF/EØS-bekendtgørelsen.
- 9) Ovennævnte har særlig betydning i det tilfælde, hvor ægtefællerne bliver separeret, skilt eller ikke længere samlever på fælles bopæl.
- 10) Da ansøgningen om opholdstilladelse ikke skal behandles efter EF-reglerne, skal ansøgningen indgives til Udlændingestyrelsen.
- 11) Det ovenfor anførte om tredjelandstatsborgere gælder tillige, såfremt ægtefællen til den danske statsborger er statsborger i et EF/EØS-land og har haft opholdstilladelse i Danmark på grundlag af ægteskabet efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.
- 12) Der henvises til Udkast til Vejledning om EF/EØS-opholdssager side 71 og 72 samt bilag 13.13 (Singh-dommen og Indenrigsministeriets skrivelse af 17. august 1995).

INDENRIGSMINISTERIET

Udlændeserviceafdelingen

CHRISTIANSBORG SLOTSPLADS 1

33 92 33 80 TELEFAX 33 92 45 54

CPE-1291/

J. Nr. Journ. 1994-3703/21-64

1318 København N., den

-Bilag.

17 AUG. 1995

Direktoratet for Udlændinge

Ryesgade 53

2100 København Ø

MODTAGET

17 AUG. 1995

1. KONTOR

I forbindelse med revision af EF-bekendtgørelsen har Indenrigsministeriet overvejet, i hvilket omfang en række af Domstolens afgørelser burde give anledning til nye eller ændrede bestemmelser i bekendtgørelsen.

Domstolen har i Singh-sagen (dom af 7. februar 1992 i sag 370/90) udtalt sig om betydningen af EU-retten for en EF-statsborgers adgang til i sit hjemland at opnå ret til indrejse og ophold for sin ægtefælle, der er tredjelandstatsborger. Med hensyn til sagens faktiske omstændigheder og præmissernes nærmere ordlyd henvises til afgørelsen, der vedlægges.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse må dommen fortolkes og anvendes således:

Der tilkommer under de nedenfor anførte forudsætninger en dansk statsborger ret til i Danmark at opnå familiesammenføring med sin ægtefælle efter EF-reglerne, når den danske statsborger har gjort brug af sin adgang til efter EF-reglerne at tage ophold i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og påny vender tilbage til Danmark. Grundlaget for opholdet i den anden medlemsstat kan være en hvilken som helst af traktatens bestemmelser om fri bevægelighed eller direktiverne om opholdsret.

Retten er betinget af, at den danske statsborger ikke blot under opholdet i en anden medlemsstat, men også efter tilbagekomsten

til Danmark anføres sig eller indtager en status, som ville have givet en statsborger fra et andet medlemsland ret til ophold i Danmark efter EF-reglerne.

Adgangen til familiesammenføring omfatter ægtefæller og samlevende, der i kraft af EF-bekendtgørelsens § 2 tilgodeses med ægtefæller.

Der er en betingelse for adgangen til familiesammenføring efter disse principper, at ægtefællen, også inden den danske statsborger tog ophold i en anden medlemsstat, har haft lovligt ophold i Danmark og har ledsaget den danske statsborger under opholdet i den anden medlemsstat.

Indenrigsministeriet har ikke fundet, at Domstolens afgørelse i denne sag, der alene har betydning for familiemedlemmer til danske statsborgere, burde give anledning til særlige bestemmelser i EF-bekendtgørelsen.

Indenrigsministeriet skal i stedet anmode om, at Direktoratet for Udlændinge i det omfang, hvor oplysningerne i konkrete sager giver anledning her til, lader de i dommen indeholdte principper indgå i afgørelser, der træffes efter udlændingelovens regler. Der henvises i den forbindelse særligt til bestemmelsen i lovens § 9, stk. 1, nr. 2, lit. stk. 4, samt til § 19.

Med venlig hilsen

Claes Nilas